

derimod, men efterat jeg her i Thinget har udtalt, at det, det var mig om at gjøre, var, at der kom en Overenskomst mellem Folkethinget og Landstinget uden Mellemmand, uden Ministeriets Mellemkomst, er Ingen berettiget til her at udtale, at jeg er ifærd med at danne et ministerielt Parti, og naar det ærede Medlem sagde, at jeg maatte opgive Ledelsen, maa jeg tillade mig at bemærke, hvilken Del har jeg taget i Ledelsen? Forslaget fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) var mig ligesaa ubekendt, som det var det ærede Medlem. Jeg har ikke været med dertil, ialtsald har jeg ikke haat det Mindste med det ærede Medlems Fremtræden i denne Sag at gjøre. Maa jeg dernæst spørge, om det da ikke er uberettiget at blande mig sammen med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds? At dette ærede Medlem vil danne et ministerielt Parti, kan jeg godt tænke mig; han pleier jo altid at stemme med Ministeriet, men det synes mig dog virkelig, da jeg aldeles ikke er inde paa den Del, at jeg gjerne kunde være fri for en saadan Sigelse. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds skyldte mig, at han tog den Sigelse tilbage, som han kom med angaaende min Medvirken til at danne et ministerielt Parti og min Ledelse af denne Sag, eftersom begge Dele ere grebne ud af Luften.

Thomsen: Jeg vilde gjerne gjøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Jeg vil tage den Reservation ligeoverfor ham, som han adskillige Gange har taget overfor mig, idet jeg helst ønsker, at mine egne Ord skulle være Tolk og Udtryk for mine Tanker og Meninger, og ikke ønske, at det ærede Medlem optræder som Tolk for dem paa mine Begne.

Søjmark: Det er et Par Ytringer, vi for et Dieblit siden hørte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der have foranlediget mig til at ønske at sige et Par Ord, inden vi stride til Afstemning. Den ærede Ordfører hentydede til, at de Bestræbelser, der maatte være tilhede her i Thinget enten hos et Flertal eller et Mindretal for at komme til en Overenskomst, egentlig blot vare Bestræbelser for at danne et ministerielt Parti. Jeg maa tilstaa, at en saadan Udtalelse har forundret mig ikke saa lidt; jeg ser nemlig ikke rettere, end at der ved hver eneste Lov, der skal gennemføres, maa komme en Overenskomst istand mellem Thinget og Regeringen, og Andet er det jo heller ikke, som her søges opnaaet. Derfom jeg for mit Vedkommende havde forstaaet det saaledes, at det at stemme for det af det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) stillede Forslag skulde være det Samme, som at være med til at danne et ministerielt Parti eller

støtte Regeringen, vilde jeg for mit Vedkommende ikke kunne være med dertil. Dernæst sagde den ærede Ordfører, at vi, der ønskede at faae Sagen viist tilbage til Udvalget, kunde ligesaa godt gaa ind paa Flertallets Forslag. Det er ogsaa en af de Ytringer, hvis Henfugt jeg egentlig ikke forstaaer; thi i det Dieblit, der vedtages et Forslag om at vise Sagen tilbage til Fællesudvalget, synes det mig dog tillige, at deri ligger en Antydning af, at det Forslag, der er indstillet af et Flertal i Fællesudvalget, have de, der støtte Tilbagevisningen, ikke kunnet gaa med til. Naar jeg for mit Vedkommende agter at stemme for Tilbagevisning, vil jeg derom have sagt, at deri ligger ikke for mig nogensomhelst Forpligtelse til at stemme for de Forslag, der maatte komme frem fra Fællesudvalget, idet de let kunde være af den Natur, at man ikke kunde gaa med til dem; men da Forslaget er indbragt af og støttes af Medlemmer, der selv have siddet i Fællesudvalget, tror jeg ikke, det er uberettiget, naar jeg gaar ud fra den Forudsætning, at disse ærede Medlemmer mene, at der maa være en Mulighed for at komme til en Overenskomst derved, at Sagen paany tages op i Fællesudvalget. Jeg skal gjerne tilføje, at, dersom en nogenlunde forsvarlig Overenskomst kunde komme istand, vil jeg glæde mig derover og gjerne virke med dertil; men jeg vil dog gjentagende hævde, at, naar jeg stemmer for Forslaget, vil jeg ikke have det betragtet, som om jeg derved vilde have sagt: Overenskomst for enhver Pris, eller som om jeg vilde gaa ind paa Svabsomhelst, der maatte fremkomme. Hermed skal jeg anbefale Forslaget.

N. Christiansen: Det turde maasse synes Adskillige underligt, at et nyt Medlem som jeg tager Ordet i denne Sag, hvor saa vigtige politiske Afgjørelser ligge lige for Haanden. Naar jeg gjør det, er det kun i Betragtning af, at det forekommer mig, at maasse netop den Omstændighed, at jeg er et nyt Medlem, berettiger mig til at sige et Par Ord. Det forekommer mig, at det maa være klart for ærede Medlemmer, at der blandt alle Grupper er en Tilbøjelighed, der gaar i Retning af at arbejde hen imod en Overenskomst. Jeg vil henstille, om man ikke tør betragte det som et Videnhedsom, at der ogsaa ude i Landet baade mellem det ene og det andet Partis Vælgere er en Tilbøjelighed til og et varmt Ønske om, at man maatte komme til en Overenskomst om de mellemliggende Spørgsmaal. Det turde være, at netop de nye Medlemmer medbringe en mere umiddelbar Opfattelse af disse Indtryk mellem Vælgerne. Vi ere nylig rykkede op fra at være Vælgere til at være Repræsentanter og have altsaa hørt de Anskuelser, der have gjort sig gjældende mellem Vælgerne i For aarstiden, i sin Tid, da disse Konfliktspørgsmaal reiste sig her i Thinget, og da er jeg, som